

Meer vrouwen op topposities

aandacht

Dat verwacht u niet van mij. Zeker niet binnen de kerk. Nou ja, het was om even de aandacht te krijgen. Die heb ik hopelijk nu.

In de maatschappij is er grote ongelijkheid tussen man en vrouw. In het kader van lhbt moet ik het waarschijnlijk nog weer anders zeggen. Iedereen mag er zijn. Eigenlijk is het mij nu even niet te doen om specifiek iets over vrouwen te zeggen die achter gesteld zouden zijn, maar gaat het mij om oudere vrouwen. Meer nog om ouderen die een geweldige taak kunnen hebben in kerk en maatschappij. Maar ik kan ook het omgekeerde voorstellen: op veel plaatsen in organisaties ontbreken jongeren.

Verbinding is een sleutelwoord. Verbinding tussen hoog en laag, geleerd en ongeletterd, oud en jong zou moeten worden bevorderd.

Jong en oud

Een aantal jaren geleden toen ik nog catechisatie gaf (dat kan ik nu niet meer, want ik ben oud!?) was er een hoogbejaarde vrouw en een jongere die net belijdenis had gedaan, die beiden hun getuigenis gaven tijdens een catechisatie les. Heel indrukwekkend voor de catechisanten, maar ook voor de vrouw van boven de tachtig en voor de jongere. Onvergetelijk.

Leren van elkaar

We hebben een gemixte kerkenraad. Mooi. Maar alle catecheten zijn vrij jong. Past daar niet een senior tussen? De bediening senioren bestaat uit AOW-ers, maar jong bloed, een twintiger of een dertiger, zou verfrissend kunnen werken. Niet iedereen moet overal bij zijn, maar de verschillende generaties hebben elkaar wel nodig om te 'lehen' en te 'lernen'. Je kunt van elkaar zoveel leren en elkaar zoveel leren.

Tijdens de ouderenmiddag De Bron was een presentatie van IJM (google maar om te weten wat het is, de moeite waard) en deze werd gedaan door een dertiger. Prachtig. Het was ook nog een keer mijn schoonzoon, jeugdoudervader in zijn gemeente. Een bevlogen jongere bij geïnteresseerde ouderen.

Tijdens OMEGA was er een onderwerp over grenzen aan het medisch handelen. Moet iemand ten allen tijd behandeld willen blijven worden? Wat is de verantwoordelijkheid van de arts en wat is die van de patiënt? Een intensivist-anesthesist uit Gorinchem, toevallig mijn dochter, probeerde ons samen verder helpen. Dat was verhelderend en leerzaam. Een dertiger bij ouderen.

Als ouderen spreken...

Een oma bij de catechisanten zou rake dingen kunnen zeggen en blinde vlekken zichtbaar maken. De senioren in de kerkenraad hebben kennis en ervaring, wijsheid opgedaan, die voor de jongere generaties een voordeel kan zijn. We moeten niet in de fout van Rehabeam vervallen (1 Koningen 12,11).

Elkaar nodig

Weten wij hoe een ouder gemeentelid de kerkdienst beleefd en een twintiger de avondmaalsviering. Zouden mensen die een generatie van elkaar verschillen niet in gesprek met elkaar heel veel van elkaar kunnen leren. Soms moet je dat organiseren, soms kun je het ook gewoon spontaan doen. Ouderen zijn niet per definitie suf, streng en niet invoelbaar. Jongeren zijn niet per definitie oppervlakkig, kortzichtig en zonder begrip. Meer dan ooit hebben wij elkaar nodig.

In de vroegere agrarische cultuur woonden drie of vier generaties bij elkaar op de boerderij. Niet altijd een succes, maar er waren ook grote voordelen. Alleen al de zorg voor elkaar bij het oud worden. Eerbied voor wijsheid. Die tijd komt niet meer terug.

Verbinding

Wat we kwijt zijn, moeten we wel leren missen. Verbinding. Oog voor elkaar. Van elkaars expertise gebruik maken. Niet alleen om de PC voort te helpen en te leren omgaan met de sociale media. Juist voor de gesprekken en de geloofsoverdracht is het van belang dat ouderen en jongeren met elkaar spreken. De frisheid van jongeren kan een geweldige stimulans zijn voor het geloof van ouderen.

Ik bedoelde dus: **verbinding**.

Ds. F. van Roest

